

**002
ΚΛΣ
ΣΤ2Α
1016**

5 69 7243
ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ Ι. ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ

Διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας καὶ παιδαγωγικῆς τοῦ ἐν Λειψία Πανεπιστημίου
π. Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μαρασλείου Διδασκαλείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΝ

ΕΝ Τῷ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜῳ, ΕΠΙ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ

ΕΛΕΥΘΕΡῶΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ
ΝΟΜΟΝ ΤΟΥ 1914

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1916

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΙΛΙΤΑΔΟΥ Ι. ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ

5

69 TAB
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

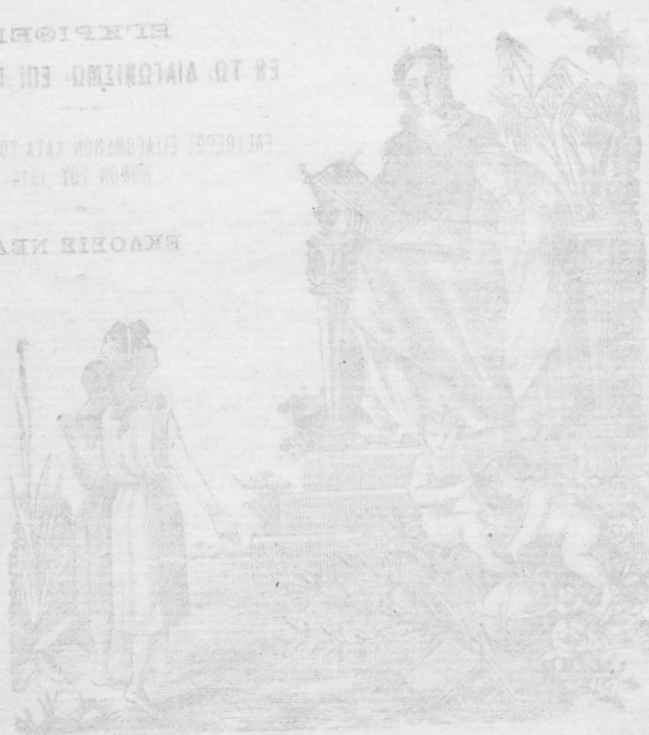
Βρατσαν (Myl.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΛΚΡΙΘΕΝ

ΕΝ ΤΩ ΔΙΑΚΩΝΙΣΜΩ ΕΠΙ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ
ΙΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΩΝ ΕΞ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ Ι. ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ

*Διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας καὶ παιδαγωγικῆς τοῦ ἐν Λειψίᾳ Πανεπιστημίου
π. Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μαρασλείου Διδασκαλείου.*

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΝ

ΕΝ Τῷ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜῳ ΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΕΠΙ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ ΜΕΤΕΡΡΥΘΜΙΣΜΕΝΗ

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1916
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΑΡΙΘ.

Πρωτ. 8395
Διεκπ. 7370

Εν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1902.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Μεττιάδην Βρατεῶνον

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΒΤΓ' τῆς 12 Ἰουλίου 1895, τὸ σχετικὸν Β. Διάταγμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους, τὰς προκηρῦξεις περὶ διαγωνισμοῦ διδακτικῶν βιβλίων τῆς Δημοτικῆς ἐκπαίδευσως καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας, δηλοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὸ ὑφ' ὑμῶν εἰς τὸν διαγωνισμόν ὑποβληθὲν **Ἀλφά-βητάριον** (Α' Μέρους), ὅπως εἰσαχθῇ ἐπὶ πενταετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους, ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς **Α' τάξεως** τῶν δημοτικῶν σχολείων, δημοσυντηρητῶν καὶ ἰδιωτικῶν.

Καλεῖσθε δ' ὅπως ἐκτελέσητε τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου κλπ. ὑπαγορευόμενα καὶ τὰς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας ἀναγραφόμενας παρατηρήσεις.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Στέφ. Μ. Παρίσης

ΠΡΩΤΗ ΒΑΘΜΙΣ

Μικρά γράμματα καὶ συλλαβαί.

ῥον (ι,ο,υ)

(υ) ῥ-ον

ι-ο-υ.

ι-ον. ι-ο-υ. ῥον.

ι-υ ιυ. υ-ι υι. ο-υ ου.

υ-ι υι. υ-ο υο. υ-ο-υ υον.

υι-υι, υινί. ο υον ὄνον.

τυρός (τ)

τυ-ρός τυ-ρ-ός.

τ-υ τυ, ρ-ος ρος, τυ-ρός, ό τυρός.
 τυ-ρί, τό τυρί. τό-νος, ό τόνος.
 νό-τος, ό νότος. σῖ-τος, ό σῖτος.

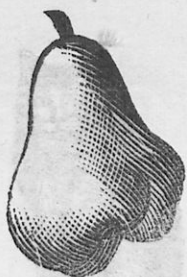

πῦρ (π)

πυρ

πῦρ π-υρ π-υ-ρ.

π-υ πυ, πυ-ρ πῦρ, τό πῦρ.
 π-ο πο, τ-ον τον. πο-τόν, τό ποτόν.
 πό-νος, ό πόνος. τό-πος, ό τόπος.

ἄ-πι-ον (α)

ἄ-πι-ον α-π-ι-ο-ν.

α-π απ. π-α πα.

ἄ-πι-ον τὸ ἄπιον, ἄ-πι-α τὰ ἄπια.

τυ-ρί-α τὰ τυρία. ἱ-α τὰ ἱα.

ἡ σα-νίς. τὸ ρά-πα-νον. τὸ πα-πί.

(x) νοιπ ξ
γάτα (γ)

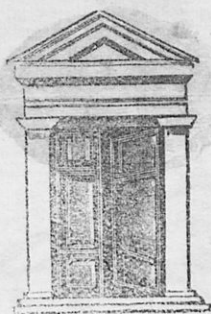
γ-α τα ή γάτα.

γ-α γα. τ-α τα. ή γά-τα.

γά-τος ό γάτος. γα-ρίς ή γαρίς.

γό-νυ τ-ό γόνυ. γϋ-ρος ό γϋρος.

(x) νοῦq·x

θύρα (θ)

·νοῦq·x ὅτ νο-υq·x

θύ-ρα ἢ θύρα.

·νο ν-ο υq υ-q x·x x-x

·νοῦq·x νοῦq·x ὅτ νο-υq·x

θ-υ θυ. ρ-α ρα. θύ-ρα ἢ θύρα.

πί-θος ὁ πίθος. πι-θά-ρι τὸ πιθάρι.

πα-ρά-θυ-ρον τὸ παράθυρον.

κάρυον (κ)

(θ) καρύθ

κά-ρυ-ον τὸ κάρυον.

καρύθ κ' καρ-ύθ

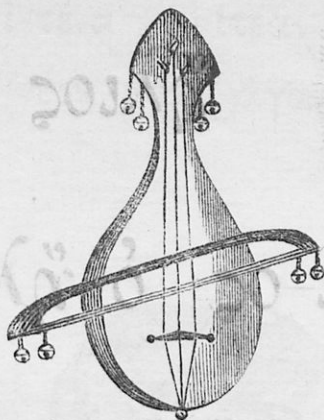
κ-α κα ρ-υ ρυ ο-ν ον.

κά-ρυ-ον τὸ κάρυον. κάρυα.

τὰ κάρυα. κό-ρα-κας ὁ κόρακας.

κα-ρό-τον τὸ καρότον. σῦ-κον

τὸ σῦκον. ἀγαπῶ τὰ σῦκα.

λύρα (λ)

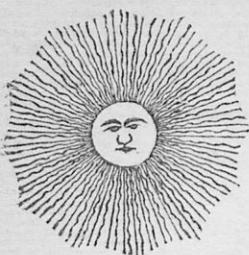
λύ-ρα ή λύρα.

λ-υ λυ ρ-α ρα λύ-ρα ή λύρα.

γ-α γα λ-α λα γά-λα τό γάλα.

λα-γός ό λαγός. λύ-κος ό λύκος.

τό κα-λόν γά-λα. ό κα-κός λύ-κος.

ἥλιος (η)

ἥ-λι-ος ὁ ἥλιος.

γ-α γα λ-η λη γα-λῆ
 ἡ γαλῆ. ἄ-ήρ ὁ ἄήρ. συ-κῆ ἡ συκῆ.
 πα-τήρ ὁ πατήρ. γυ-νῆ ἡ γυνή. ἡ
 κό-ρη. ὁ καλὸς πατήρ. ὁ καθαρός ἄήρ.

ἐλάτη (ε)

ἐ-λά-τη ἡ ἐλάτη.

ἔ-αρ τὸ ἔαρ. θέ-ρος τὸ θέρος. ἔ-τος

τὸ ἔτος. ἰ-τέ-α ἢ ἰτέα. κέ-ρας τὸ
κέρας. τὸ νέον ἔτος. ἀγαπῶ τὸ θέρος.

μῦς (μ)

(ω) μ-ῦς μῦς.

μα-τι μάτι τὸ μάτι. μα-ρίς μαρίς.
ἢ μαρίς. μη-λον μῆλον τὸ μῆλον.
μη-λέ-α μηλέα ἢ μηλέα. ἀγαπῶ
τὰ μῆλα.

δεμάτι (δ)

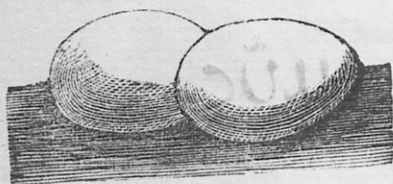
δε-μά-τι τὸ δεμάτι.

δε-μα-τι δεμάτι, τὸ δεμάτι.

ρο-δον ρόδον τὸ ρόδον, τὰ ρόδα.

ρο-δε-α ροδέα, ἡ ροδέα.

τὸ πόδι. δύο πόδες. δύο ρόδα.

ῶά (ω)

ῶ-ά ῶά τὰ ῶά.

ῶ-όν τὸ ῶόν. ῶ-τα τὰ ῶτα. κῶ-δων

ὁ κῶδων. δῶ-ρον τὸ δῶρον. ῶ-ρα

ἡ ῶρα. ἐγὼ ἀγαπῶ τὰ ῶά.

φωλεά (φ)

φω-λε-ά ή φωλεά.

φ-ω φω, λ-ε λε-α, φω-λε-ά, ή φωλεά.

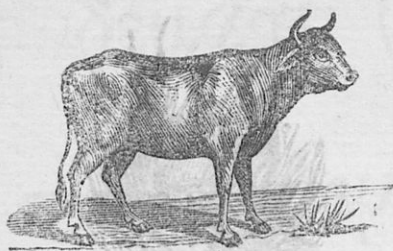
φ-α φα ν-ος νος, φα-νός, ό φανός.

φα-νά-ρι τó φανάρι, τó φῶς. ή φακῆ.

τó φυτόν, τó φαγητόν, ό φίλος, ό κῆπος.

άγαπῶ τά καλά φαγητά.

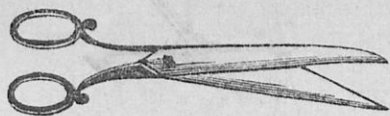
βῶδι (β)

(φ) ἄελωφ

βῶ-δι τὸ βῶδι.

β-ῶ βω, δ-ι δι. βῶ-δι τὸ βῶδι.
βῶ-δι-α τὰ βῶδια. βό-ες οἱ βόες.
ἡ βελόνη, τὸ βαρέλι, ἡ καλύβη.
ἡ βελόνη ἔπεσε κάτω. μία μεγάλη
καλύβη.

ψαλῖς (ψ).

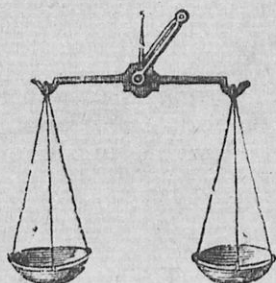
ψα-λῖς ἡ ψαλῖς.

ψ-α ψα, λ-ις λις. ψα-λῖς, ἡ ψαλῖς.

ψά-ρι, τὸ ψάρι, ψά-ρι-α, τὰ ψάρια.

ψω-μί, τὸ ψωμί.

ἐ ψήθη τὸ ψωμί. ἀγαπῶ τὰ ψητὰ
ψάρια. κόψε. ράψε. τὸ πανί ἔκοψα
μέ τὸ ψαλίδι.

ζυ γός (ζ).

ζυ-γός ή ζυγός.

ζ-υ ζυ, γ-ος γος, ζυ-γός ή ζυγός,
ζυ, μ-η μη, ζύ-μη ή ζύμη, ζ-ω ζω,
ν-η νη, ζώ-νη ή ζώνη. τὸ ζῶ ον, τὰ
ζῶ α. τὸ ζί ζυφον. ζυ μώ νω. ὁ λύκος
ἔφαγεν ἐν ζῶον.

Ξίφος (Ξ.)

Ξίφος τὸ Ξίφος.

Ξ-ι Ξι, φ-ος φος, Ξί-φος τὸ Ξίφος.

Ξ-υ Ξυ, ρ-α ρα, φ-ι φι, Ξυ-ρά-φι

τὸ Ξυράφι. ἔ-ξω ἔξω. ἡ Ξηρά. τὸ

ξύλον. ὁ κόραξ. ὁ πίναξ.

τὰ ἄλογα τῆς ἀμάξης. ὁ κόραξ
ἐπέταξε. ἀγαπῶ τὰ Ξηρά σῦκα.

χήνα (χ).

χή-να ή χήνα.

χ-η χη, ν-α να, χή-να ή χήνα,

χέ-ρι τὸ χέ-ρι. χι-ὼν ή χιών.

χα-ρά ή χαρά. τὸ χῶμα. ὁ χαλινός.

ἔπεσε χιών. ἔχω μεγάλην χαράν.

Ἐπανάληψις λέξεων.

ι. τὸ ἶον. υ. τὸ ὑνίον. σ. ὁ σῦς. ρ. ἡ ρίς,
τὸ ὄρος. τ. ὁ τυρός, ὁ σῖτος. π. τὸ πῦρ,
ὁ πόνος. α. τὸ ἄπιον, τὸ παπί. γ. ἡ γάτα,
τὸ γόνυ. θ. ἡ θύρα, ὁ πίθος, κ. τὸ κά-
ρυον, τὸ σῦκον. λ. ἡ λύρα, τὸ γάλα. η.
ὁ ἥλιος, ὁ πατήρ. ε. ἡ ἐλάτη, τὸ κέρας.
φ. ἡ φωλεά, ἡ φακῆ. β. τὸ βῶδι, ἡ βε-
λόνη. ψ. ἡ ψαλὶς, τὸ ψάρι. ζ. ἡ ζυγός,
τὸ ζῶον. ξ. τὸ ξίφος, ὁ πίναξ. χ. ἡ
χήνα, ἡ χιών.

Ἐπανάληψις φράσεων.

Ὁ κακὸς λύκος, ὁ καλὸς πατήρ. ὁ κα-
θαρὸς ἀήρ. τὸ νέον ἔτος. μία μεγάλη κα-
λύβη. τὰ ἄλογα τῆς ἀμάξης.

*Επανάληψις προτάσεων.

ἀγαπῶ τὰ σῦκα. ἀγαπῶ τὸ θέρος. ἀγαπῶ
τὰ καλὰ φαγητά. ἡ βελόνη ἔπεσε κάτω.
ἀγαπῶ τὰ ψητὰ ψάρια, κόψε, ράψε. ὁ λύκος,
ἔφαγεν ἐν ζῶον. ὁ κόραξ πετᾷ. ἀγαπῶ τὰ
ξηρὰ σῦκα. ἔπεσε χιών. ἔχω μεγάλην χαράν.

---

*Ἀσκήσεις.

ἀγαπῶ νὰ φάγω ὡς τηγανιστά. ὁ χωρικός
ἔφερε τὰ βώδια ὀπίσω ἀπὸ τὸ χωράφιον.
ἀγαπῶ πολὺ τὰ ὀπωρικά. ἀπὸ ὅλα τὰ φα-
γητά ἀγαπῶ πολὺ τὸ ψητόν. ὅταν διψῶ,
πίνω ὕδωρ. πίνω πολὺ γάλα. ἔχασα δύο
διώβολα. θέλω πολὺ νὰ φάγω σῦκα. ὅταν
ἔφυγεν ὁ φίλος, ἦτο νύξ.

Τὰ μικρὰ γράμματα ἀπὸ τῶν ἀπλῶν εἰς τὰ σύνθετα.

ι, ο, ν, υ, σ, (ς), ρ, τ, π, α, γ, θ,
κ, λ, η, ε, μ, δ, ω, φ, θ, ψ, ζ, ξ, χ.

Τὰ γράμματα κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν.

α, θ, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ,
ο, π, ρ, σ (ς), τ, υ, φ, χ, ψ, ω.

---

*Αἱ ὑποδειγματικαὶ λέξεις πρὸς διδασκαλίαν
τῶν γραμμάτων.*

ἰον, ὕνι, σῦς, ρίς, τυρός, πῦρ, ἄπιον, γάτα,
θύρα, κάρυον, λύρα. ἥλιος, ἐλάττη, μῦς,
δεμάτι, ὠά, φωλεά, βῶδι, ψαλὶς ζυγός,
ξίφος, χήνα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΒΑΘΜΙΣ

Αἱ δίφθογγοι

αἶξ (αι).

αι-ξ.

ἡ αἶξ.

α-ι αι αι-ξ αἶξ ἡ αἶξ.

αι (α-ι=αι) αι=ε.

αι. αἶ-γες, αἶγες. αἶ-μα, τὸ αἶμα.

ὁ παῖς. τὸ παιδίον. ἡ μάχαιρα. ὥραϊος
καιρός. ἡ χαίτη. αἰ συκαῖ.

Ἡ δίφθογγος αι.

οἰκία (οι).

οι-κί-α

ἡ οἰκία.

οι (ο-ι=οι) οι=ι, οἰ-κί-α.

οι ο-ι οι, κος, οἶ-κος ὁ οἶκος.

οἶ-κοι οἱ οἶκοι. ὁ οἶνος. ὁ χοῖρος.

παχὺς χοῖρος. ὑψηλὸς τοῖχος. μεγάλοι καὶ
μικροὶ παῖδες. οἱ πατέρες ἀγαπῶσι τὰ παιδιά.

Ἡ δίφθογγος ου.

οὐρά (ου).

οὐρά ἢ οὐρά.

ου (ο-υ=ου). οὐ-ρά, οὐρά ἢ οὐρά.

ου. ο-υ, ου, ου-ς, οὔς, τὸ οὔς.

πούς. ὁδούς. βουνόν. κοῦκος.

ἀκούω τὴν φωνὴν τοῦ κούκου.

Ἡ δίφθογγος ει.

εἰκὼν (ει).

εἰ-κὼν ἢ εἰκὼν.

ει (ε-ι=ει) ει=ι (υ η). οι=ει=ι.

εἰ-κὼν ἢ εἰκὼν. εἶ-ς, εἶς, οὐ-δεῖς

οὐδεῖς. ἢ χεῖρ. ὁ θεῖος. ὁ γείτων.

εἶμαι, εἶσαι, εἶναι. ὁ πετεινός. ἡ δεξιὰ
χεῖρ. ὁ οὐρανὸς εἶναι κοῖλος.

Ἡ δίφθογγος υι.

μυῖα (υι).

μυῖ-α

ἡ μυῖα.

μ-υι (υ-ι υι)=ι, υ, η, (ει, οι, υι)=ι.

υι υ-ι υί-ός υίός, ό υίός.

ἡ μυῖα. ἡ όργυιά. ἡ άλογόμυια.

ἡ μυῖα πετᾶ. αἱ μυῖαι πετῶσιν εἰς τόν άέρα.

Ἡ δίφθογγος αυ.

αὐλός (αυ=αβ)

αὐ-λός

ό αὐλός.

αυ (α-υ αυ) αυ=αβ.

αυ. α-υ. αὐ-λός αὐλός. ό αὐλός.

οἱ αὐλοί. αὐ-λή ἡ αὐλή. αὐ-γή ἡ αὐγή.

ό αὐλητής παίζει τόν αὐλόν. άγαπῶ τά
μαῦρα μοῦρα αὐρίον εἶναι κυριακή.

Ἡ δίφθογγος αυ.

αὐτί (αυ=αφ).

αὐ-τί

τὸ αὐτί.

αυ α-υ, αυ=αφ. αὐ-τί αὐτί, τὸ αὐτί
=ἄφτί. τὰ αὐτία.

ὁ καύσων. τὸ δαυκίον. σήμερον εἶναι καύσων.
ὁ καυτὸς ζωμὸς δὲν εἶναι ὠφέλιμος.

Ἡ δίφθογγος ευ=εφ.

πεύκη (ευ φε).

πεύ-κη

ἡ πεύκη.

ευ=εφ. (ε-υ, ευ)=εφ.

ευ. π-ευ πευ. πεύ-κη ἢ πεύκη (πέφκη).

λεύ-κη ἢ λεύκη. αἱ λεῦκαι. εὐθύς.

ἔτος εὐτυχές. μεγάλη εὐτυχία. ἡ εὐχὴ τοῦ ἱερέως.

ὁ ὑγιής εἶναι εὐτυχής. σοῦ εὐχομαι τὸ νέον

ἔτος εὐτυχές. ἡ λεύκη εἶναι ὑψηλή.

Ἡ δίφθογγος ευ=εβ.

εὖζωνος (ευ=εβ).

εὖ-ζω-νος

ὁ εὖζωνος.

ευ ε-υ εὖ-ζω-νος, εὖζωνος, ὁ εὖζωνος
=(ἔβζωνος).

ζ-ευ ζευ, ζευ-γος τὸ ζευγος. τὸ
γεῦμα. τὸ ἄλευρον. ὁ χορευτής. τὸ
ψεῦδος.

ἡ ὥρα τοῦ γεύματος. τὸ γεῦμα εἶναι
ἔτοιμον. τὸ ἄλευρον εἶναι λευκόν.

1) ἡ δίφθογγος ηυ=ηβ.

ηυ η-υ, ηυ=(ηβ). ηῦ-λουν ηῦλουν=
(ἦβλουν). ηῦ-λό-γη-σα ηὐλόγησα.

ηῦ-ρα ηῦρα. ηῦρα ἓνα ὀβολόν.

2) ἡ δίφθογγος ηυ=ηφ.

ηυ η-υ (ηφ).

ηῦ-ξη-σα ηῦξησα. ηῦ-λό-γη-σε ηὐλόγησε,
ὁ σῖτος ηῦξησεν. ὁ ἱερεὺς ηὐλόγησε.

Αἱ δίφθογγοι η, α, ω.

1) η = (ηι) = (η, ι, υ, ει, οι, υι). τῇ τιμῇ
τῇ αὐλῇ = (εἰς τὴν αὐλήν).

2) α = (αι) = α. καθαρά, τῇ καθαρά.
ἡμέρα τῇ ἡμέρα.

3) ω = (ωι) = (ω = ο), κήπω, τῷ κήπω
(= εἰς τὸν κῆπον).

χύνε ὕδωρ τῇ αὐλῇ.

ἡμέρα τῇ ἡμέρα τὰ φυτὰ αὐξάνουσιν.

ἐν τῷ κήπῳ εἶναι ὕδωρ.

* *Ἀνάλυσις διφθόγγων.*

Διαλυτικὰ σημεῖα (· ·).

εῖ, οῖ, αῖ, υῖ, αῦ, εῦ.

1) εῖ = ε-ι. τεῖ. τέϊ τέϊον τὸ τέϊον.
τὸ τέϊον εἶναι εὐῶδες φυτόν.

2) οῖ = ο-ι. εὖ-νο-ι-κός, εὖ-νο-ϊ-κός
εὐνοϊκός. ὁ καιρὸς εἶναι εὐνοϊκός.

3) αῖ = α-ι. ναῖ, να-ῖ-δι-ον, τὸ ναῖδιον.
τὰ ναῖδια εἶναι εἰς τὰ χωρία.

4) υῖ = υ-ι. υῖ, ὕ-ῖ-δι-ον, τὸ ὕδιον.
ὕδιον θὰ εἴπῃ χοιρίδιον, γουρουνάκι.

5) αῦ=α-υ. ἄυλος. ἡ ψυχὴ εἶναι ἄυλος.

6) εῦ=ε-υ. ἐ-ὕς εὔς. εὔς θὰ εἴπη εὐγενής.

ΤΡΙΤΗ ΒΑΘΜΙΣ

Τὰ πολλαπλᾶ σύμφωνα.

1) Τὰ διπλασιαζόμενα σύμφωνα.

ββ, β-β, αβ-βας, ἄβ-βας, ὁ ἄββας, σάββατον.

γγ, γ-γ, φεγ-γά-ρι, τὸ φεγγάρι, ἡ σελήνη
φέγγει.

κκ, κ-κ, κόκ-κος, ὁ κόκκος. ὁ σάκκος. τὰ
ὀπωρικὰ ἔχουσι κόκκους.

λλ, λ-λ, φύλ-λον, τὸ φύλλον. ἄλλος. τὰ φυ-
τὰ ἔχουσι φύλλα.

μμ, μ-μ, ἄμ-μος, ἡ ἄμμος. ἡ παραλία
ἔχει ἄμμον.

νν, ν-ν, σύν-νε-φον, τὸ σύννεφον.

ππ, π-π, ἵπ-πος, ὁ ἵππος εἶναι τετράποδον
ζῷον.

ρρ, ρ-ρ, θάρ-ρος, τὸ θάρρος. ἔχω θάρρος.

σσ, σ-σ, θά-λασ-σα, ἡ θάλασσα. οἱ Ἕλληνες
εἶναι θαλασσινοί.

ττ, τ-τ, φυ-λάτ-τω, φυλάττω. ὁ κύων φυ-
λάττει τὸν οἶκον.

---

2) Δύο σύμφωνα ἐν μέσῳ λέξεων χωριζόμενα
ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

γκ, γ-κ. ἄγ-κυ-ρα, ἡ ἄγκυρα, ἡ ἀγκάλη.

γχ, γ-χ. ρογ-χα-λι-σμός, ὁ ρογχαλισμός.

κφ, κ-φ. ἐκ-φω-νῶ, ἐκφωνῶ.

λμ, λ-μ. ἀλ-μυ-ρός, ἀλμυρός. ἡ ἄλμη,

λπ, λ-π. ἐλ-πίς, ἡ, ἐλπίς. ἐλπίζω.

μβ, μ-β. κόμ-βος, ὁ κόμβος. δένω κόμβους.

μπ, μ-π. κάμ-πη, ἡ κάμπη εἶναι ζωῦφιον.

μφ, μ-φ. νύμ-φη, ἡ νύμφη. ἡ νύμφη εἶναι
ὥραία.

νθ, ν-θ. ἄν-θος, τὸ ἄνθος. τὸ ἄνθος εὐωδιάζει,

ντ, ν-τ. ἔν-το-μον, τὸ ἔντομον. ἡ κάμπη εἶναι
ἔντομον.

ργ, ρ-γ, ἀρ-γός, ὁ ἀργός. ἀργία. ἡ ἀργία
εἶναι μήτηρ τῆς κακίας.

ρδ, ρ-δ. χορ-δῆ, ἡ χορδῆ. ἡ λύρα ἔχει χορδάς.

ρθ, ρ-θ. ὀρ-θός, ὀρθός. ὀρθιος.

ρκ, ρ-κ. ὄρ-κος. ὁ ὄρκος. φεῦγε τοὺς ὄρκους.

ρμ, ρ-μ. κορ-μός, ὁ κορμός. ἡ συκῇ ἔχει
κορμόν.

ρν, ρ-ν. ἄρ-νί-ον, τὸ ἄρνιον, τὰ ἄρνια

ρπ, ρ-π. καρ-πός, ὁ καρπός, οἱ καρποί.

ρτ, ρ-τ. ἄρ-τος, ὁ ἄρτος. ὁ ἄρτος εἶναι
ὠφέλιμος.

ρφ, ρ-φ. μορ-φή, ἡ μορφή. εὐμορφος.

ρχ, ρ-χ. ἀρ-χή, ἡ ἀρχή. καλὴ ἀρχή, καλὸν
τέλος.

---

3) Δύο σύμφωνα ἀρχικὰ λέξεων.

β-δ, βδ. βδέλ-λα βδέλλα, ἡ βδέλλα.

ἡ βδέλλα ροφᾶ αἷμα.

β-λ, βλ. βλέμ-μα, τὸ βλέμμα. ὁ αἰτὸς ἔχει
βλέμμα ὀξύ.

β-ρ, βρ. βρά-χος, ὁ βράχος. οἱ βράχοι.

γ-λ, γλ. γλυ-χύς, γλυκύς. τὸ μέλι εἶναι
γλυκύ.

γ-ν, γν. γνώ-μη, ἡ γνώμη. ἔχω καλὴν
γνώμην.

φ-ρ, φρ. φρό-νι-μος, φρόνιμος.

χρ, χρ. χρῶ-μα, τὸ χρῶμα. χρῶμα λευκόν.

γρ. γραῖα. δρ. δρῦς. θλ. θλιψις. θν. θνήσκω.
 θρ. θρανίον. κλ. κλαίω. κρ. κρέας. κτ. κτῆμα.
 μν. μνῆμα, πλ. πλοῖον. πν. πνέω. πρ. πρόβατον.
 πτ. πτῶμα. σβ. σβύνω. σκ. σκώληξ. σπ. σπό-
 ρος. στ. στέφανος. σφ. σφῦρα. σχ. σχῆμα. τρ.
 τρέχω. φθ. φθάνω. φρ. φρύγανον. χλ. χλόη.

4) Τρία σύμφωνα ἀρκτικά λέξεων.

σ-κλ. σκ-λ. σκλ. σκλη-ρός, ὁ σκληρός.
 σ-κν. σκ-ν. σκν. σκνῖ-πες, οἱ σκνῖπες.
 σ-πλ. σπ-λ. σπλ. σπλῆν, ὁ σπλήν.
 σ-τρ. στ-ρ. στρ. στρῶ-μα, τὸ στρῶμα.
 σ-φρ. σφ-ρ. σφρ. σφραγίς, ἡ σφραγίς.

5) Δύο σύμφωνα ἐν μέσῳ λέξεων μὴ χωριζόμενα
 ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

β-δ, βδ. ἐ-βδο-μάς, ἡ ἐβδομάς. ὁ μὴν ἔχει
 τέσσαρας ἐβδομάδας.
 β-λ, βλ. βι-βλί-ον, τὸ βιβλίον. τὸ βιβλίον
 ἔχει πολλὰ φύλλα.
 β-ρ, βρ. ἔ-βρε-ξε, ἔβρεξε. χθές ἔβρεχεν
 ὅλην τὴν ἡμέραν.
 γ-δ, γδ. ἰ-γδί-ον, τὸ ἰγδίον. εἰς τὸ ἰγδίον
 κοπανίζομεν ἄλας.
 γ-λ, γλ. αἰ-γλη, ἡ αἰγλη.
 γ-ν, γν. ἄ-γνοι-α, ἡ ἄγνοια.

Τὰ κεφαλαῖα γράμματα.

ι, Ι. Ἴδῃ, Ἴος, Ἰωάννης.
 η, Η. Ἡρα, Ἡρακλῆς, Ἡλίας.
 γ, Γ. Γεώργιος, Γορτύνιος, Γοργώ.
 π, Π. Πάρος, Πάτραι, Παῦλος.
 ρ, Ρ. Ρόδος, Ρωξάνη, Ροδόπη.
 ο, Ο. Ὀδυσσεύς, Ὀλυμπος, Ὀθων.
 θ, Θ. Θήρα, Θεανώ, Θεόδωρος.
 φ, Φ. Φίλιππος, Φωκίων, Φιλοποίμην.
 τ, Τ. Τῆνος, Τρίπολις, Ταίναρον.
 β, Β. Βασίλειος, Βόλος, Βίας.
 κ, Κ. Κρήτη, Κῶς, Κωνσταντῖνος.
 λ, Λ. Λεωνίδας, Λάρισα, Λαμία.
 α, Α. Ἀλέξανδρος, Ἀριστείδης, Ἄρτα.
 δ, Δ. Δημοσθένης, Δήμητρα, Δῆλος.
 ζ, Ζ. Ζάκυνθος, Ζέα, Ζεύς.
 ε, Ε. Ἑλλάς, Ἑλένη, Ἑλικών.
 ψ, Ψ. Ψαρά, Ψυττάλεια, Ψωφίς.
 υ, Υ. Ὑδρα, Ὑμηττός, Ὑπάτη.
 ν, Ν. Νάξος, Νικόλαος, Νικίας.
 μ, Μ. Μαρία, Μαραθών, Μιχαήλ.

ξ, Ξ Εάνθη, Ξενοφῶν.
 χ, Χ. Χίος, Χαλκίς, Χαρίλαος.
 σ, Σ. Σάμος, Σόλων, Σπάρτη.
 ω, Ω, Ὠρωπός, Ὠλίαρος.

Ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν κεφαλαίων γραμμάτων.

Ἡ Ἰδη εἶναι ὄρος τῆς Κρήτης.
 Ἡ Ἡρα ἦτο σύζυγος τοῦ Διός.
 Ὁ Γεώργιος ἦτο βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.
 Ἡ Πάρος εἶναι νῆσος ἐπίσημος διὰ τὰ λευκά
 τῆς μάρμαρα.
 Ἡ Ρόδος εἶχε τὸν περίφημον κολοσσόν.
 Ὁ Ὄθων ἦτο πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.
 Ἡ Θήρα εἶναι γέννημα ἡφαιστείου.
 Ὁ Φίλιππος ἦτο βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.
 Ἡ Τῆνος εἶναι ἐπίσημος διὰ τὸν ναὸν τῆς
 Εὐαγγελιστρίας.
 Ὁ Βασίλειος ἐνίκησε τοὺς Βουλγάρους.
 Ἡ Κῶς εἶναι πατρίς τοῦ Ἱπποκράτους.
 Ὁ Λεωνίδας ἔπεσεν ἐνδόξως εἰς τὰς Θερμοπύλας.
 Ὁ Ἀριστείδης ἦτο δίκαιος.
 Ὁ Δημοσθένης ἦτο ρήτωρ.
 Ἡ Ζάκυνθος εἶναι τερπνὴ νῆσος.
 Ἡ Ἑλλάς εἶναι πατρίς ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων.
 Ἡ Ἑλένη ἦτο μήτηρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.
 Τὰ Ψαρά ἔχουσι πολλὰ πλοῖα.

Ὁ Ὑμηττὸς παράγει εὐῶδες μέλι.
Ὁ Μαραθὼν εἶναι εἰς τὴν Ἀττικὴν.
Ἡ Νάξος εἶναι εὐφορος νῆσος.
Ὁ Ξενοφῶν ἦτο Ἀθηναῖος.
Ἡ Χίος παράγει τὴν μαστίχην.
Ὁ Ὠρωπὸς κεῖται ἀντικρὺ τῆς Ἐρετρίας.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΒΑΘΜΙΣ

Ἀσκήσεις εἰς τὸ συλλαβίζειν λέξεις.

Ἡ σελήνη εἶναι φωτεινή. Τὸ νῆμα εἶναι λεπτόν. Ἡ θάλασσα εἶναι ἀλμυρά. Ἡ κόρη εἶναι ἐργατική. Ὁ παῖς οὗτος εἶναι φρόνιμος. Ἡ χιών εἶναι λευκή. Ὁ βάτραχος εἶναι ζῶον. Τὸ ρόδον εἶναι ἄνθος. Ἡ συκὴ κάμνει σῦκα.

Ὁ σῖτος εἶναι καρπός. Ὁ ἄρτος εἶναι τροφή. Ἡ μηλέα κάμνει μῆλα. Ἡ λεύκη εἶναι δένδρον ἄκαρπον. Ὁ ἰχθὺς ζῇ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἡ χιών πίπτει τὸν χειμῶνα. Ἡ σταφυλὴ ὠριμάζει τὸ θέρος. Τὸ πτηνὸν πετᾷ εἰς τὸν αἶρα.

Ὁ γεωργὸς σκάπτει τὴν γῆν. Ἡ γαλῆ συλλαμβάνει τοὺς ποντικούς. Ὁ χοῖρος εἶναι παχὺ ζῶον. Ἐχομεν δύο χεῖρας καὶ δύο πόδας. Ἡ χεὶρ ἔχει πέντε δακτύλους.

Ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς τὸν Χριστόν. Ὅσοι πιστεύουσιν εἰς τὸν Χριστόν λέγονται χριστιανοί.

Οἱ καλοὶ μαθηταὶ πηγαίνουν τακτικὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

1) Πόσον ὥραϊος καιρὸς εἶναι ὁ χειμὼν, ἔλεγε μίαν ἡμέραν ὁ Πέτρος. Ἡ γῆ σκεπάζεται μὲ χιόνα. Μὲ τὴν χιόνα κάμνομεν σφαίρας. Ὅταν κρυώνωμεν, πλησιάζομεν εἰς τὸ πῦρ. Τρώγομεν τότε θερμὰ φαγητά.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Λουκάς, ὁ χειμὼν εἶναι ὥραϊος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἔχουσι χρήματα. Εἶναι ὅμως καὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσι ξύλα, ἵνα ἀνάψωσι πῦρ· δὲν ἔχουσιν ὑποδήματα νὰ σκεπάσωσι τοὺς πόδας των· δὲν ἔχουσι χρήματα νὰ ἀγοράσωσιν ἄρτον.

— Πόσον τοὺς λυποῦμαι αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, εἶπεν ὁ Πέτρος.

— Ἐχεις καλὴν καρδίαν, ἀπεκρίθη ὁ Λουκάς· βλέπεις λοιπόν, ὅτι ὁ χειμὼν δὲν εἶναι εἰς ὅλους εὐχάριστος.

— Ἐχω δέκα λεπτά νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, εἶπεν ὁ Πέτρος,

— Ἀκόμη καλλίτερον εἶναι τοῦτο· ὁ καλὸς χριστιανὸς πρέπει νὰ βοηθῇ τοὺς πτωχοὺς.

2) Ἦλθον πάλιν οἱ πελαργοὶ μὲ τοὺς ὑψηλοὺς των πόδας.

Ἦρχισε πάλιν ὁ ἥλιος νὰ μᾶς θερμαίνει. Ἴδου τὰ χελιδόνια κτίζουσι πάλιν τὰς φω-

λεάς των. Τὰ πουλάκια ἤρχισαν νὰ τραγωδῶσιν.
Ἦλθε πάλιν ἡ ἀνοιξις. Ἦνοιξαν τὰ δένδρα καὶ τὰ
ἄνθη εὐωδιάζουσι.

3) Τὸ ἔαρ τὰ λιβάδια εἶναι πράσινα· τὰ ρόδα
εὐωδιάζουσιν ἢ ἀηδῶν ψάλλει. Τὸ θέρος τὰ δένδρα
τοῦ κήπου εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ ὀπωρικά. Οἱ γεωργοὶ
θερίζουσι τὸν σῖτον καὶ τὸν ἄλωνίζουσι. Τὰ μῆλα,
τὰ βερίκοκκα, τὰ ἄπια, τὰ ροδάκινα, τὰ σῦκα
γίνονται τὸ θέρος. Ἀμα οἱ τέττιγες ἀρχίζωσι νὰ
τραγωδῶσιν, ἀρχίζει τότε καὶ τὸ θέρος.

Τζίτζικας εἰς τὸ κλαδί
κάθεται καὶ τραγουδεῖ,
τζί, τζί, τζί, τζί φωνάζει,
τὸ σταφύλι ὠριμάζει.

4) Ἡ σελήνη φέγγει τὴν νύκτα.
Τὸ φεγγάρι φωτεινὸ
περπατεῖ ᾗς τὸν οὐρανό.

«Φεγγαράκι μου λαμπρό,
»φέγγε μου νὰ περπατῶ,
»νὰ πηγαίνω ᾗς τὸ σχολειό,
»νὰ μαθαίνω γράμματα,
»τοῦ Θεοῦ τὰ πράγματα».

5) Ἐχῶ δύο μεγάλους ἀδελφούς· ὁ εἷς εἶναι
ξιλουργὸς καὶ ὁ ἄλλος γεωργός. Τώρα καὶ
οἱ δύο εἶναι στρατιῶται· ὁ εἷς εἶναι εἰς τὸ πε-

ζικόν καὶ φορεῖ μικρὸν σπαθίον· ὁ ἄλλος εἰς τὰ πυροβολικὸν καὶ φορεῖ μακράν σπάθην.

1) Τὰ κεφαλαῖα γράμματα τοῦ τύπου κατὰ τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν σειρὰν.

Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ,
Ν, Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω.

2) Τὰ κεφαλαῖα γράμματα τοῦ τύπου κατὰ τὴν γενετικὴν μέθοδον.

Ι, Η, Γ, Π, Ρ, Ο, Θ, Φ, Τ, Β, Κ, Λ, Α.
Δ, Ζ, Ε, Ψ, Υ, Ν, Μ, Ξ, Χ, Σ, Ω.

3) Τὰ μικρὰ γράμματα καλλιγραφικά.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ
ν ξ ο π ρ σ ς υ φ χ ψ ω

4) Τὰ μεγάλα.

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ
Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π
Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ

ΤΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΥ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Μελτιάδην Βρατσᾶνον

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ,ΒΤΓ' τῆς 12 Ἰουλίου 1895, τὸ σχετικὸν Β.Διάταγμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους, τὰς προκηρξίσεις περὶ διαγωνισμοῦ διδασκικῶν βιβλίων τῆς Δημοτικῆς ἐκπαίδευσεως καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας, δηλοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὸ ὑφ' ὑμῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὑποβληθὲν **Ἀλφά-βητάριον** (Α' Μέρος), ὅπως εἰσαχθῇ ἐπὶ πενταετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους, ὡς διδασκικὸν βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς **Α' τάξεως** τῶν δημοτικῶν σχολείων, δημοσυντηρημάτων καὶ ἰδιωτικῶν.

Καλεῖσθε δ' ὅπως ἐκτελέσητε τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου κλπ. ὑπαγορευόμενα καὶ τὰς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας ἀναγραφόμενας παρατηρήσεις.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Στέφ. Μ. Παρίσης

0020561058

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

